

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: N. Díaz Abad)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2, 3 και 5, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΟΚ (ΕΕ L 73, σ. 5), και του άρθρου 6, παράγραφοι 2, 3 και 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7) — Υπαίθριες εξορύξεις — Ειδική Ζώνη Διατήρησης «Alto Sil» (ES0000210) — Οικοτόπος του αγριόκουρκου της Κανταβρίας

Διατακτικό

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, εγκρίνοντας τη λειτουργία των υπαίθριων ορυχείων «Nueva Julia» και «Ladrones» χωρίς να εξαρτήσει τη χορήγηση των σχετικών αδειών από την πραγματοποίηση εκτιμήσεως προκειμένου να προσδιοριστούν, να περιγραφούν και να αξιολογηθούν δεόντως τα άμεσα, έμμεσα και σωρευτικά αποτελέσματα των υφιστάμενων υπαίθριων εξορυκτικών έργων, πλην της εκτιμήσεως που πραγματοποιήθηκε σχετικά με τις επιπτώσεις της λειτουργίας του ορυχείου «Ladrones» για την καφέ αρκούδα (*Ursus arctos*), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 3 και 5, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997.

2) Από το 2000, έτος κατά το οποίο η ζώνη «Alto Sil» χαρακτηρίστηκε ως ζώνη ειδικής προστασίας κατά την έννοια της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/49/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 1997, το Βασίλειο της Ισπανίας,

— εγκρίνοντας τη λειτουργία των υπαίθριων ορυχείων «Nueva Julia» και «Ladrones» χωρίς να εξαρτήσει τη χορήγηση των σχετικών αδειών από την πραγματοποίηση εκτιμήσεως των ενδεχομένων επιπτώσεων των εν λόγω έργων και, εν πάση περιπτώσει, χωρίς να πληρούνται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιτρέπεται η υλοποίηση έργου παρά τους κινδύνους που ενέχει για τον αγριόκουρκο (*Tetrao urogallus*), ένα από τα στοιχεία του φυσικού πλούτου που δικαιολόγησαν τον χαρακτηρισμό του τόπου «Alto Sil» ως ζώνης ειδικής προστασίας, ήτοι να μην υφίστανται εναλλακτικές λύσεις, να συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι σημαντικού δημοσίου συμφέροντος και να ανακοινωθούν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα αντισταθμιστικά μέτρα που είναι αναγκαία προς διασφάλιση της συνοχής του όλου προγράμματος Natura 2000, καθώς και

— παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να αποτρέψει την υποβάθμιση των οικοτόπων, περιλαμβανομένων των οικοτόπων ειδών, και την πρόκληση σημαντικών διαταράξεων για τον αγριόκουρκο, του οποίου η παρουσία στη συγκεκριμένη περιοχή δικαιολόγησε τον χαρακτηρισμό της ως ζώνης ειδικής προστασίας, από τη

λειτουργία των ορυχείων «Feixolín», «Salguero-Prégame-Valdesegadas», «Fonfría», «Ampliación de Feixolín» και «Nueva Julia»,

παρέβη, όσον αφορά τη ζώνη ειδικής προστασίας «Alto Sil», τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 της οδηγίας αυτής.

- 3) Από τον Δεκέμβριο του 2004, το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να αποτρέψει την υποβάθμιση των οικοτόπων, περιλαμβανομένων των οικοτόπων ειδών, καθώς και τις διαταράξεις που προκαλούνται στα επίμαχα είδη από τα ορυχεία «Feixolín», «Fonfría» και «Ampliación de Feixolín», παρέβη, όσον αφορά τον τόπο κοινοτικής σημασίας «Alto Sil», τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας.
- 4) Η προσφυγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά.
- 5) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει, πέραν των δικαστικών του εξόδων, τα δύο τρίτα των εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει το ένα τρίτο των δικών της δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 11 της 16.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Νοεμβρίου 2011 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-458/09 P) (¹)

(Αναίρεση — Ενίσχυση χορηγηθείσα από τις ιταλικές αρχές στις προσφάτως εισαχθείσες στο χρηματιστήριο επιχειρήσεις — Νομοθεσία προβλέπουσα φορολογικά προνόμια)

(2012/C 25/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και P. Gentili, avvocato dello Stato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, D. Grespan και E. Righini)

Παραμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Φινλανδική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Pere και H. Leppo)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασφαθείσα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 4ης Σεπτεμβρίου 2009, T-211/05, Ιταλία κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/261/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Μαρτίου 2005, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων C 8/2004 (πρώην NN 164/2003) που η Ιταλία έδωσε σε εφαρμογή υπέρ επιχειρήσεων που έχουν εισαχθεί προσφάτως στο χρηματιστήριο (ΕΕ 2006, L 94, σ. 42)

Διατακτικό

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Φινλανδική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-496/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Απόφαση του Δικαστηρίου διαπιστώνουσα παράβαση κράτους μέλους — Μη εκτέλεση — Άρθρο 228 ΕΚ — Χρηματικές κυρώσεις)

(2012/C 25/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Pignataro, E. Righini, και B. Stromsky)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri F. Arena και S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 228 ΕΚ — Μη εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 1ης Απριλίου 2004 στην υπόθεση C-99/02 — Αίτηση επιβολής χρηματικής ποινής

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει, κατά την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που τάχθηκε με την από 1ης Φεβρουαρίου 2008 αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 228 ΕΚ, όλα τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως της 1ης Απριλίου 2004, Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-99/02), σχετικά με την επιστροφή από τους αποδέκτες των ενισχύσεων οι οποίες, κατά την απόφαση 2000/128/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Μαΐου 1999, για τα καθεστώτα ενισχύσεως τα οποία έθεσε σε εφαρμογή η Ιταλία σχετικά με μέτρα υπέρ της απασχολήσεως, κρίθηκαν παράνομες και ασύμβατες με την κοινή αγορά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ανωτέρω απόφαση και από το άρθρο 228, παράγραφος 1, ΕΚ.
- 2) Υποχρεώνει την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», χρηματική ποινή το ύψος της οποίας να αντιστοιχεί στο πολλαπλάσιο του βασικού ποσού των 30 εκατομμυρίων ευρώ επί το ποσοστό των ασύμβατων παρανόμων ενισχύσεων των οποίων η ανάκτηση δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί ή δεν έχει αποδειχθεί κατά τη λήξη της οικείας περιόδου, υπολογιζόμενο σε σχέση με το σύνολο των ποσών που δεν έχουν ακόμη ανακτηθεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας

αποφάσεως, αυτό δε ανά εξάμηνο καθυστερήσεως της εφαρμογής των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωσή της προς την προπαρατεθείσα απόφαση της 1ης Απριλίου 2004, Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-99/02), αρχής γενομένης από της παρούσας αποφάσεως και μέχρι να εκτελεστεί η εν λόγω απόφαση της 1ης Απριλίου 2004.

- 3) Υποχρεώνει την Ιταλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», το κατ' αποκοπή ποσό των τριάντα εκατομμυρίων ευρώ.

- 4) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15ης Νοεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-539/09) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους — Εκδήλωση από το Ελεγκτικό Συνέδριο της πρόθεσης να διενεργήσει ελέγχους σε ένα κράτος μέλος — Άρνηση του εν λόγω κράτους μέλους — Εξουσίες του Ελεγκτικού Συνεδρίου — Άρθρο 248 ΕΚ — Έλεγχος της συνεργασίας των εθνικών διοικητικών αρχών στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας — Κανονισμός (ΕΚ) 1798/2003 — Έσοδα της Κοινότητας — Ίδιοι πόροι προερχόμενοι από τον φόρο προστιθέμενης αξίας]

(2012/C 25/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Caeiro και B. Conte)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: C. Blaschke και N. Graf Vitzthum)

Παρεμβαίνοντα υπέρ της προσφεύγουσας: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: R. Passos και E. Waldherr), Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: R. Crowe, T. Kennedy και B. Schäfer)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 10 ΕΚ και 248, παράγραφοι 1, 2 και 3, ΕΚ, καθώς και των άρθρων 140, παράγραφος 2, και 142, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1) — Μη χορήγηση στο Ελεγκτικό Συνέδριο της άδειας να διενεργήσει ελέγχους στη Γερμανία σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας — Έκταση της ελεγκτικής αρμοδιότητας του Ελεγκτικού Συνεδρίου